

Universitätsbibliothek Wuppertal

Titi Petronii Arbitri Satyricon quae supersunt

Petronius <Arbiter>

Trajecti ad Rhenum, 1709

Vorwort

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-744)

AUDITORI MEO.

Ecce in προσχολίῳ, Auditor, adsum, ut, antequam centonem liceat elevare, & Auditorium introire, possim tecum paucis verbis agere; paucis, inquam, sed quæ rescire te, mea nonnihil refert, & etiam tua. Sed Aures tuas jam bibulas auguror, fac ut sentiam quoque benivolas. Equidem jam olim, adhuc nimirum puer, ex umbris Grammaticulorum egressus, dum parenti, heu quondam meo! inlustri, & venerando, morem gero, luminaque melioris illius ævi penitus lustro, sidera minus corusca delibotantum, factum est, ut in Arbitrum Petronium inciderem; &, quanti illum fecerint Viri eruditione conspicui, quamque etiam tum carum foret illius nomen, ex omnium longa commendatione condiscerem. Avidus ideo lectionem adgredior, quis ambigat? Sed, Bone Deus, ut offendi cum disruptum, lacerum, ac deformem! Prætereo hic doctorum Virorum conatus, quibus eidem primitus anxii subvenere; nam licet plurimum ii profecerint, egebat miser ille auxilio præsentiori. Imparem me sane tanto facinori sat bene noveram, quod nec dum juvenis forem, & quod conscius itidem meæ curtæ supellestilis. Attamen, fateor quidem, mihi ab iniquo labore temperare non potui; sic prima illa ætas audax est, immo præceps, ac lasciviens. Post vero haud breve temporis spatium, quam onus subieram, in prolixam segetem suberevit nostra lucubratio, seu potius molem indigestam, ac farraginem: inibi namque obgesseram temere, quicquid ex assidua lectione succurrebat opportunum. Obgannient haud dubio hic homines insubidi, tristi & superciliosa fronte mihi objectantes, Siccine puer, Venere apud Arbitrum prostante nuda oculos pascere, immo exsaturare, non erubuisti? non salva res est. Sed velim id tam candide ad eorum aures perveniat, quam simpliciter gestum est. Dicam, quod verum scio; narratiunculæ ejus devirginatæ, me-Hercules, vel in illa ætatula mihi, quod musica ad furdum. Suaviloquentia me cœpit, simplicis filii mundities, urbanitas, & sales, & in summa tot Veneres, quibus primæ notæ Scriptoribus aliis quam longissime superemineret. Insuper & Sapientiæ præceptis animum meum ita Petronius composuit, ut vel exinde insigniter edidicerim Fortunam contemnere, imminentiæque tot Fati discrimina catus opperiri. Deseruit tamen id studium nostrum, & altum siluit tribus pene lustris, quousque plurimorum hortamina, quæ apud me imperii vim obtinebant, tandem compulerunt, ut omnino satagerem fidem jam antiquam liberare, satisque tot annorum facere expectationi, qua publicæ, qua privatæ. Repetii itaque rude opus, &, nunc addendo, nunc vero innumera jugulando, tunc primum concinnavi; ac deinde, ut paret, in COMMENTA haut incommode digessi. Iis autem in Comminiscendis quæ ratio servata nobis fuerit, & lubet aperire.

Nostri enim COMMENTA Παραλειπόμενα fere sunt ceterorum Interpretum, apud quos offendentur indubio, si inlustratione indigentia (quod mirum valde erit) nonnulla prætermisimus. Pariterque, Scriptorum loca illis memorata adtingere, nobis summa religio fuit, nisi diversa prorsus ratione producerentur. Præterquam quod & iisdem nonnunquam Criticum ferrum, nonnunquam novam faculam admovemus. Ast in omnibus spero me secutum tale temperamentum, ut de me queri non possit, quisquis de se bene senserit; quum salva omnino personarum

P R A E F A T I O.

rum reverentia ; ubique ludam eorum Nominibus parcens ingenti superstitione, quorum sententia utcumque mihi non probarentur, laudarem vero omnium, qui digni elogio. Ubi autem longiuscule digressi per Parerga videbimur evagari (quod & rarer fit) si propius rem inspexeris, haud extra oleas, ut ajunt, ferri nos, constabit manifesto. Ἀποσδιόνυσα quidem non sunt, quæ Auctorem quoquo modo exornant, aut morem, quem tetigit ; ibique, recenti inquam exornatione priscorum rituum, fors haud lusimus operam. Plerisque etiam locis, quibus huc usque opus fuit Delio natatore, primi nos, præfiscini, vitam & lucem dedimus ; omnibus vero adseruimus vindicias antiquæ Lectionis, ubi ne desperata loca erunt excipienda, de quibus optime forsitan omnium fuimus meriti. Cæterum quidem etfi Satiricon illis scriptum fuit, qui solent spectare Florales, adstet tamen COMMENTORUM nostrorum Auditor severus Cato ; impudentiam enim exhorrens non exi- bit de theatro. At denique, jam dum plura alia, quæ apud nos servantur con- fecta, publici juris facimus, quisquis es ex Critico Senatu in præsentia futurus meus Auditor,

*Vive, vale: si quid novisti rectius istis,
Candidus imperti, si non, his utere mecum.*

D O N